

[Aksel Larsen.]

højtærede Minister eller andre sagkyndige stille fornødne Ændringsforslag. Vi skal være yderst forhandlingsvenlige, hvis blot Hovedprincippet fastholdes.

Jeg kan naturligvis ikke vide, hvordan dette Lovforslags Gang gennem dette høje Ting og igennem denne høje Rigsdag bliver. Jeg maa erkende, at jeg har fattet Haab om, at det vil blive behandlet og alvorligt behandlet og med et positivt Resultat, eftersom vi for første Gang i umindelige Tider oplever, at et af os stillet Forslag sættes til Forhandling ikke paa en Lørdag, hvor der ikke er nogen ærede Medlemmer til Stede, men paa en Fredag, hvor Forhandlingerne er ganske godt besøgt. Jeg ved ikke, hvorledes de øvrige ærede Partier vil stille sig, det vil sige, jeg er dog for en Gangs Skyld i den Situation paa Forhaand at kunne sige med Sikkerhed, at jeg vil faa Tilslutning fra et af Partierne, ubetinget Tilslutning. Dette Parti hedder „Nationalt Samvirke“. I dette Partis Hovedorgan med det af os Kommuniste aflagte Bladnavn „Tiden“ har man jo ført en længere Kampagne mod Bengnaveri, mod overflødige Embeder og mod for høje Lønninger. Jeg minder om Artikler i Bladet, f. Eks. i dets Nummer for 7. Februar, hvor man med Halvfed taler om Socialdemokratiets Forfald og bebrejder den højtærede Statsminister og Overborgmesteren i København og forskellige andre ledende Folk, som er udgaaet fra Arbejderklassen, at de har høje Lønninger. Man udtaler Haabet om, at de vil dele disse Lønninger med Arbejderne, og siger, at for den Lønning, man giver en Borgmester, kan man jo fodre 10 Arbejdsmandsfamilier.

Jeg minder om Artikler i samme Blad, f. Eks. en Artikel, ogsaa i dette Nummer for den 7. Februar, under Overskriften: „Dyden belønnes“, hvori man er meget vred over, at forskellige ærede Medlemmer, blandt andre det ærede Medlem Hr. Hasle, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, er blevet begavet med det, man i dette Blad forstaaer ved „Ben“, hvor der er ringe Arbejde, men meget høje Lønninger eller Honorarer.

„Nationalt Samvirke“s Hovedorgan bringer altsaa saadan en Række Artikler — jeg har kun villet nævne disse to Eksempler, men der findes jo flere —, hvori man bebrejder de paagældende Personer, at de indlader sig paa, hvad „Tiden“ aabenbart opfatter som Bengnaveri, og ganske aabenlyst bebrejder det offentlige, altsaa Staten, at den uddeler saadanne „Ben“, at den

opretholder overflødige Embeder eller lønner Embeder for højt. Derfor er jeg ganske overbevist om, at „Nationalt Samvirke“ naturligvis ved denne Forhandling vil tilslutte sig det sagligt rimelige Forslag om, at det ganske overflødige Generalauditørembede med en aarlig Løn paa — det er vist 14 000, 15 000 eller 16 000 Kr. bliver ophævet.

Ja, der er selvfølgelig en Mulighed for — men jeg kan ikke tænke mig det —, at det paagældende Partis Ordfører skulde blive paavirket af den højtærede Forsvarsministers Argument: at Generalauditøren har saa meget at gøre, at han simpelt hen ikke kan faa Tid til andet, at det er en Umulighed, at Generalauditørens Forretninger kan varetages som et Bierhverv. Men jeg haaber ikke, det er Tilfældet, eftersom jeg gaar ud fra, at „Nationalt Samvirke“s ærede Ordfører selv allerbedst ved — hvad vi andre jo ogsaa har bemærket —, at Generalauditørembedet ikke kan være bebyrdet med saa kolossalt meget Arbejdsstof. Hvis man nemlig skal dømme efter Generalauditørens Virksomhed i det sidste halve Aar, har den uægtelig ligget alle andre Steder end her paa Rigsdagen eller i Generalauditørens Kontor, idet han praktisk talt hver eneste Dag har været ude til Møder i Landet eller haft anden Virksomhed. Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse over for den paagældende, for naar Tiden tillader det, skal han naturligvis have Lov til at drive sin politiske Virksomhed; men jeg siger det, fordi den højtærede Forsvarsminister saa stærkt hævdede, at det vilde være fuldkommen umuligt at passe Generalauditørens Forretninger som et Bierhverv. Jeg tror ikke, det er saa umuligt. Jeg tror, ogsaa efter den Redegørelse, den højtærede Forsvarsminister har fremsat, at vort Forslag er sagligt forsvarligt, reelt rimeligt og politisk rigtigt, og jeg anbefaler det derfor til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ole Bjørn Kraft: Mit Partis Stilling til Spørgsmaalet om Generalauditørembedet har vi givet Udtryk i det Forslag, som vi fremsatte under Forsvarsforhandlingerne i 1937. Dette Forslag findes i Betænkningen over Hærens og Søværnets Ordning, der blev afgivet af Folketingsudvalget den 10. April 1937 — det findes paa Sp. 2063—64. Her foreslaar vi Opretholdelse eller — om man vil — Bevarelse af Generalauditørembedet.

Vi har dermed givet Udtryk for vor